

Grönfjäll, Kittefjäll och Borkaware m.fl. fjäll, hvilka med sina kägelformiga toppar böja sig flera tusen fot öfver hafvet. En solnedgång sedd från Borgholmen är utomordentligt skön. Dagens drottning sänker sig nämligen midt emellan de djerft uppskjutande fjällspetsarne bekransande dem med den herrligaste purpur:

Ifrån Borgholmen är icke långt till Dikaforsen, förbi hvilken går en god gångstig (1/ 5 mil) till Dikasjön, på hvilken man sedan rör till Dikanäs kapell. (Finnes ej båt vid Dikasjön, >>sökes>>

sådan eller gifves signal med jagthorn. Mycket god utsigt ). Gamla s.k. prestvägen från Dikanäs

till Fattmomakke kapell går snörrätt öfver Marsfjäll (5 mil omkring). Bättre är dock att följa Dikasjön och Wojmån uppåt till Stennäs (1/4 mil att gå) och Bergsjön, vid hvars norra ända ett stycke uppefter Wojmån ligger byn Henriksfjäll, en synerligen lämplig hvilopunkt innan den egentliga fjällvandringen företages. Härifrån bör icke försummas göra utflykter till stora Kittelfjäll och Borkaware. Att bestiga Grönfjället lönar äfven mödan.

Efter en eller två dagars hvila i Henriksfjäll kan man anträda resan öfver fjällen till Fattmomakke. Nödigt är då att begagna sig af den tidiga morgonstunden, enär oförutsedda hinder, såsom storm eller dimma, eljes kunna försena färden, så att man nödgas taga nattlogis på det kala Marsfjället, som ogästvänligt nog icke ens erbjuder så mycket bränsle, att man kan få värma sig med en kopp kaffe. >>Vägen>> går nu öfver Bergsjön och Saxsjön emellan Bergsjöfjället och Kocksikkammen till Saxonwardo förbi hvilket berg (vid hvars fot finnes en rik flora) undertecknad låtit bana ny väg upp till Rissjön. Man är här på alla sidor omgifven af höga, vidunderliga och djerfva bergformationer som i sanning göra ett outplånligt intryck på vandraren.

Öfver sistnämnda sjö, på hvars norra strand ligger en lappkåta, >>Nikolauskojan>> der den resande kan finna välbehöflig hvila och lappska förfriskning, färdas man vidare till Blätiksjöarne, från hvilka Marsfjällets bergplattå sakta höjer sig, beredande vandraren en föga tröttsam väg.

Har man god tid på sig, och vädret är vackert, bör man icke försumma att bestiga Marsfjällets topp, förbi hvilke man går, och som enligt tillförlitlig uppgift höjer sig något öfver 5,400 fot öfver hafvet. Från denna höjd, som dominerar hela södra vesterbottniska lappmarkens bergsystem, erbjuder sig en den mest storartade utsigt. Vesterut synas om hvarandra stora träsk, vatten och fjäll, längst bortom hvilket allt vid synranden höja sig de norska snöfjällen; norrut och söderut ett haf af fjäll till Norrbottens och Jemtlands fjällspetsar, och österut ett öfverskådligt slättland här och der höjer sig i någon mindre fjällrygg eller kägla samt genomskuret af de nära nog parallella 6 mil långa Wojmsjön och Malgomajsjön, hvilka mot den mörka botten teckna sig såsom breda silfverbälten, hela synvidden utgörande en periferi med en diameter af 25 à 30 mil.

Nedstigningen från fjället är icke svår och marken är fast. Kosan ställes till >>Rodins kåtan>>, omkring 1/2 mil från Fattmomakke kapell, som ligger vid öfra ändan af Kultsjön, ofvanom hvilken Ångermanälven, hvars strömfåra genomflyter denna stora vattencistern, benämnes Ransarån. Afståndet från Henriksfjäll till Fattmomakke kan uppskattas till omkring 3 mil.